

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende,

amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det

gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemosten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Hvide Hus/Saudisk fælleserklæring; Der står måske nok Riyadh, men det er London

23. maj, 2017 – »Fælleserklæringen mellem Kongeriget Saudi-Arabien og Amerikas Forenede Stater«, underskrevet af præsident Donald Trump og saudiske Kong Salman bin Abdulaziz Al Saud ved besøgets slutning, blev i dag udgivet af Det Hvide

Hus. Erklæringen er en ompakning af Det britiske Imperiums mangeårige krig-lige-meget-hvordan-vi-får-det-politik, hvidvasket gennem Imperiets saudiarabiske forpost. Den amerikansk/saudiske alliance imod Iran og dets allierede, som det skitserer, ville, i fald den blev ført ud i livet, ødelægge samarbejdet med Rusland og Kina imod terrorisme, som præsident Trump ellers har indledt, og bringe regionens presserende nødvendige deltagelse i den Nye Silkevej til forlis.

Erklæringen på 28 punkter annoncerer »et nyt Strategisk Partnerskab for det 21. Århundrede« mellem de to nationer, der skal organiseres gennem en »Strategisk Fælles Konsultationsgruppe«, der skal mødes mindst én gang om året, på skift i de to lande. Bush-Obama-politikken med mørklægning af Saudi-Arabiens åbenlyse rolle i at sponsorere wahhabi-terrorisme i hele verden (inklusive 11. september) opretholdes, med lovprisninger af Saudi-Arabiens »resultater« med at afbryde terrorisme.

Diskussionen om at skabe »en robust, integreret regional sikkerhedsarkitektur«, som andre lande i regionen skal trækkes ind i, fælles saudisk-amerikansk »beskyttelse« af Bab al-Mandab og Hormuzstrædet, osv., er åbenlyst rettet imod Iran. De to ledere »enedes om behovet for at inddæmme Irans maligne indblanding i andre staters interne anliggender, anstiftelse af sekterisk strid, støtte til terrorisme og bevåbnede stedfortrædere, og bestræbelser på at destabilisere lande i regionen« og »understregede, at ... atomaftalen med Iran må reeksamineres mht. nogle af dens klausuler«.

Mens Saudi-Arabien fortsætter sin samvittighedsløse krig mod Yemen, med folkemord til følge, så erklærer punkt 25, »Præsident Trump roser Kongeriget Saudi-Arabien for at yde humanitær- og nødhjælp til det yemenitiske folk«.

Præsident Trumps fejlagtige angreb på Syrien over det britiskorkestrerede angreb med »kemiske våben« roses, og de to

aftalte at lægge pres på (»give støtte til«) den libanesiske regering for at afvæbne Hezbollah.

Donald Trump anslår fredstema i Tel Aviv, Jerusalem og Betlehem

23. maj, 2017 – Her til aften er præsident og fr. Trump i Italien efter deres aktiviteter i Tel Aviv, Jerusalem og Betlehem. Trumps hovedtema var fred og promoveringen af en genoptagelse af de standsede israelsk-palæstinensiske forhandlinger for fred og løsningen af national status.

Her til morgen blev Trump modtaget med ceremoni i Betlehem, hvor han mødtes med præsidenten for det palæstinensiske selvstyre, Mahmoud Abbas. Bagefter sagde Trump, at han »har store forhåbninger til, at Amerika kan hjælpe Israel og palæstinenserne med at udarbejde fred og bringe nyt håb til regionen og dens folk«. Han udtalte, at det var hans faste overbevisning, at, »hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det være indledningen til en fredsproces i hele Mellemøsten«. »Det ville være en fantastisk præstation«, sagde han.

Abbas, der stod ved Trumps side, sagde, at palæstinenserne »forpligter sig til samarbejdet med Dem, for at opnå en historisk fredsaftale mellem os og Israel«. Abbas sagde også, »Vi genbekræfter over for Dem vores holdning, hvor vi accepterer en to-statsløsning langs grænserne fra 1967, med staten Palæstina med Østjerusalem som hovedstad, og som lever side om side med Israel i fred og sikkerhed.«

Wang Yiwei deltog ved præsentationen af den kinesiske udgave af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne

energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdenslandbro*. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld ...

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej

Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse

spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Ny plan for dekonfliktion med Rusland annonceret i Pentagon

20. maj, 2017 – Formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, annoncerede fredag i Pentagon, at en ny, kontra-terror-politik for Syrien er blevet vedtaget af USA og Rusland, som vil muliggøre operationer i de samme områder.

»Vi havde et forslag, som vi i øjeblikket arbejder på sammen med russerne«, sagde Dunford. »Jeg vil ikke komme ind på detaljerne, men min fornemmelse er, at russerne er lige så entusiastiske, som vi er, for at de-konfliktere operationer og sikre, at vi kan fortsætte kampagnen mod ISIS og sikre vort personels sikkerhed.«

Med de syriske styrker, med støtte fra russerne, der nu rykker mod Raqqa, sagde general Dunford, rapporteret af CNN, er det amerikansk-russiske samarbejde fokuseret omkring Deir ez-Zur, hvor ISIS-styrkerne forventes at tage hen fra Raqqa. Disse planer er ud over den eksisterende hotline, der har til formål at forhindre utilsigtet nærkontakt mellem amerikansk og russisk luftvåben.

General Dunford bemærkede, at loven forbyder det amerikanske militær i direkte at koordinere med det russiske militær, men at de to er i færd med at oprette »dekonfliktions-zoner«, der gør koordinerede, men ikke fælles, operationer i udvalgte områder mulige.

Under de nye kommunikationskanaler taler den ansvarlige for planlægning af fremtidige operationer i generalstabten, generalløjtnant Kenneth F. McKenzie, jr., rutinemæssigt med sin russiske modpart, rapporterede Dunford. Han sagde, at han havde talt personligt med den russiske generalstabschef,

general Valerij Gerasimov. »Vi taler sammen rutinemæssigt, når der er behov for det, for at samarbejde om dekonflikation.«

Dunford og forsvarsminister James Mattis, der også var til stede ved pressekonferencen, sagde, at den nye strategi inkluderede en uddelegering af myndighed fra præsidenten til general Dunford, og fra Dunford til hans feltkommandører, hvilket gør det muligt for dem at indlede aktioner på egen hånd. Mattis sagde: »Vi vil ikke længere få forsinkelse af beslutninger, fordi Washington, D.C., skal autorisere taktiske bevægelser på jorden.« CNN beskrev dette som en »revselse af præsident Obamas administration, der af nogle militærfolk blev kritiseret for mikro-management af taktiske beslutninger i felten«.

General Mattis annoncerede ligeledes et skift til en politik for omringning af byer, der er besat af ISIS, snarere end at drive ISIS ud af disse byer. Mattis sagde: »De udenlandske kæmpere udgør en strategisk trussel, hvis de vender hjem til Tunis, Kuala Lumpur, Paris, Detroit, hvor de nu kommer fra. Vi gennemfører en tilintetgørelseskampagne, så vi ikke bare transplanterer dette problem fra et sted (til et andet).«

Foto: General Valerij Gerasimov, Rusland (venstre); general Joseph Dunford, USA.

Den amerikanske Kongres har meddelt, at NAFTA vil blive

genforhandlet – 'Tiden er inde' til win-win politik!

17. maj, 2017 – USA's Handelsrepræsentant adviserede i dag Kongressen om administrationens plan om at genforhandle NAFTA.

Mexico er blevet informeret om denne begivenhed, ved hvert skridt på vejen, sagde (Mexicos) udenrigsminister Luis Videgaray under den fælles pressekonference med USA's udenrigsminister Rex Tillerson e.al.

»Mexicos regering hilser denne udvikling velkommen; vi er parate, vi er rede. Vi vil samarbejde med regeringerne for USA og Canada for at gøre vores handelsaftale bedre – bedre for Mexicos befolkning, USA's befolkning og Canadas befolkning.«

Idet han vedtog den kinesiske formulering, tilføjede Videgaray, at verden har forandret sig, siden NAFTA blev forhandlet. »Vi kan gøre dette til en forhandling, der bestemt er god for de tre involverede parter, inden for en win-win ramme.«

NAFTA, North American Free Trade Agreement, trådte i kraft i 1994.

Lyndon Larouche: Britisk skaktræk for

at lamme Trump gennem en kampagne for rigsretssag vil ikke virke

19. maj, 2017 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at den britiskorkestrerede kampagne for at lamme den amerikanske præsident Donald Trump politisk gennem deres fortsatte forsøg på et statskup gennem »rigsretssag« – der nu diskuteres bredt i de britiske medier, såsom *Telegraph* og *Economist* – ikke vil virke. Dette er for stort for briterne, forklarede LaRouche. Trumps sejr i de amerikanske valg sidste november var ikke et nationalt, amerikansk fænomen, men et globalt fænomen; og det bliver ikke så let at stoppe, som briterne tror, i betragtning af de udviklinger, der kommer fra Bælt & Vej Forum i Beijing og andre strategiske overvejelser. Jeg er optimistisk, sagde LaRouche.

LaRouches kommentarer blev fremkaldt af en artikel, som blev udgivet i dagens *Telegraph* af stringer-journalisten for britisk efterretning, Ambrose Evans-Pritchard, hvis erfaring i at orkestrere fremstød for amerikanske rigsretssager går tilbage til Clinton-affæren. På tærsklen til Trumps første udenlandsrejse som præsident, udbreder Evans-Pritchard den sorte propagandalinje, at Trump muligvis allerede er sat ud af spillet, meget lig den måde, hvorpå præsident Richard Nixon blev sat ud af spillet af forsvarsminister James Schlesinger, der »instruerede amerikanske militærfolk om at ignorere enhver ordre fra det Ovale Kontor om at bruge atomvåben«.

Evans-Pritchard hævder, at nøglen til at vælte Trump er at trække Republikansk støtte, som han indrømmer, stadig er stærk, ud under ham. Men hvad er så det næste, der sker? Han citerer Sir Jeremy Greenstock, tidligere britisk ambassadør

til FN og nu »politisk risikostateg ved Gatehouse Advisory Partners«: »Amerika kan være yderst magtfuld, hvis det beslutter at handle hårdt. Xi Jinping og Putin vil sandsynligvis vente og se, om Trump destruerer sig selv.«

Dernæst rejser Evans-Pritchard spørgsmålet: hvordan vil Trump opføre sig, »når den særlige anklager [Robert Mueller] begynder at rive løs med en byge af stævninger«.

En artikel i Londonavisen *Economist* fastslår en lignende pointe: brug krigstrommerne for en rigsretssag (som de indrømmer, ikke har store chancer for at lykkes) til at sikre, at Trump ikke kan foretage sig noget som helst af politisk betydning. Hvad de imidlertid ikke nedfælder på skrift, men som ikke desto mindre er sandt, er den kendsgerning, at sådanne 'krigstrommer' og sådant politisk kaos rent historisk er blevet brugt af briterne som et røgslør, i ly af hvilket de gennemførte politiske mord på amerikanske præsidenter, som de ønskede af komme af med.

I en artikel i *Economists* trykte udgave, fra 20. maj, med overskriften, »En dyb vejrtrækning, Amerika«, lægger de ud med at dvæle ved, hvordan udnævnelsen af Robert Mueller som særlig anklager »er et frygteligt slag for hr. Trump« og hævder, at situationen minder alle om afsættelsen af Richard Nixon gennem en rigsretssag. Artiklen går dernæst lige til sagen:

»Der er dog en stor forskel på Richard Nixons vanære og fald i 1973-74 og så nu, og som gør det næsten sikkert, at hr. Trump ikke er i fare for en umiddelbar afsættelse gennem rigsretssag.« Det skyldes, at Republikanerne kontrollerer Repræsentanternes Hus, og de fleste Republikanske kongresmedlemmer vil ikke røre ved rigsretssag, fordi »de fleste Republikanske vælgere stadig er med ham [Trump]«. »Men dette kunne ændre sig. Hvis hr. Mueller kommer frem med noget, der er alvorligt belastende for præsidenten, kunne selv de mest frygtsomme Republikanere forlade ham.« Og, selv om en rigsretssag ikke ligger i kortene på nuværende tidspunkt,

konkluderer *Economist*, »så står hr. Trump med udsigten til at gøre meget lidt af nogen ting«.

Foto: Præsident Donald Trump på arbejde i det Ovale Kontor.

Vi vil finde vores frihed i nødvendighed og udføre vores pligt med lidenskab! LaRouche PAC Internationale Webcast, 19. maj, 2017

Uddrag:

Aftenenes vært: Jason Ross.

I denne weekend fandt der et enormt skift sted i verdenshistorien; noget absolut fænomenalt enormt, med Bælt & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, Kina. Det omfattede flere end 1000 deltagere fra over 100 lande, to til tre dusin statsoverhoveder; flere dusin internationale aftaler blev underskrevet under selve begivenheden. Der blev truffet bestemmelser om over \$100 mia. i ekstra finansiering til infrastruktur i hele verden.

Jeg vil gerne gennemgå noget af det, der fandt sted under denne conference, og dernæst sætte det i kontrast til kvaliteten af politisk debat, vi har netop nu i USA.

Her ser vi et af åbningsbillederne fra begivenhederne, med statsoverhoveder og andre delegerede, der deltog i konferencen. En meget stor begivenhed. Hallen med over 1000 mennesker. Her ser vi præsident Putin, der taler for deltagerne – han var æresgæst; viser den virkelige forbindelse mellem Kina og Rusland omkring dette projekt; her bydes han velkommen af Xi Jinping. Blandt de øvrige deltagere ved denne begivenhed var – på en meget bemærkelsesværdig måde – Helga Zepp-LaRouche, »Silkevejsladyen«; præsident og stifter af Schiller Instituttet, og hustru til Lyndon LaRouche. Lyndon og Helga LaRouche har mobiliseret for et Nyt Økonomisk Paradigme i årtier.

Det, der fandt sted på konferencen i Beijing, inklusive Helga Zepp-LaRouches deltagelse som medlem af en tænketank i et forum for tænketanke, som fandt sted, hvor hun et par gange fik lejlighed til at tale og føre sine pointer frem, var, at et helt nyt paradigme virkelig er ved at tage form. Kinas Bælt & Vej-initiativ inkluderer foreløbig disse seks landruter, som man ser her på skærmen, sammen med den maritime rute, som man ser gå gennem oceanerne. Det kinesiske initiativ vil medføre investering af milliarder af dollars; for \$4-8 billion infrastrukturinvestering i veje, jernbaner, havne, kanaler og den slags ting. Det, som LaRouche-bevægelsen, som Schiller Instituttet, som EIR har foreslået gennem rapporter om dette, er et Verdenslandbro-koncept for konnektivitet, infrastruktur, udvikling og opbygning af en ny platform for at gøre den fremtidige, potentielle økonomiske vækst til virkelighed.

Mængden af programmer og projekter, der er planlagt, overstiger allerede mange gange selv Marshallplanen, der genopbyggede Europa efter Anden Verdenskrig. På denne graf – som I måske dårligt kan se – repræsenterer denne lille, blå søjle her til venstre den inflationstilpassede investering i Marshallplanen, som var USA's finansiering til genopbygningen af det krigshærgede Europa efter Anden Verdenskrig; omkring \$150 mia. Ved siden af er RFC – Reconstruction Finance

Corporation, som var et af hovedinstrumenterne til finansiering af New Deals infrastrukturprogrammer (i USA); RFC byggede de store projekter i USA, der var motor for den daværende økonomiske vækst. Se dernæst på størrelsen investeringerne i Ét Bælt, én Vej; et sted mellem \$4-8 billion er planlagt at blive investeret som en del af dette program. Mange, mange gange større end noget, der tidligere er gjort.

Det er vigtigt, mener jeg, at erkende, at i denne verden, der er ved at tage form, er den ene ting, at det repræsenterer et Nyt Paradigme i verden; og den anden ting er, at det repræsenterer årtiers arbejde, årtiers mobilisering. Kort tid efter forummet, en dag eller to efter, inviterede et af top-tv-programmerne i Kina, »Dialog«, Helga Zepp-LaRouche som gæst på programmet. Lad os se et kort klip:

Interviewer: Hvad synes De om Kinas globale ambition?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at det er et meget vigtigt, strategisk initiativ, for det er den eneste måde, hvorpå man kan løse alle problemer, regionalt samarbejde, underudvikling, fattigdom; det er virkelig en historisk mission. Jeg ser intet andet. Bestemt ikke fra USA, og bestemt ikke fra Europa; så jeg er virkelig optimistisk. Jeg mener, i går var et fantastisk historisk øjeblik.

Ross: Jeg vil gerne læse en sætning ved dette interviews slutning, hvordan Helga afsluttede dette interview. Hun sagde: »Jeg er fuldstændig overbevist om, at, om et halvt år, så vil flertallet af de nationer, der stadig tøver, erkende, at det er i deres bedste interesse at tilslutte sig. Tyskland burde f.eks. have en fundamental interesse i at samarbejde. Tysk industri, Mittelstand, mellemstore virksomheder, er præcis den form for komplementær økonomisk styrke, der ville fungere perfekt med Kina; og jeg tror, det kommer, jeg lover det.«

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet)

So, this is reflected as well in the statements from the

many foreign leaders who attended the conference. Let's get a sense of what the world thought about this event. This is a quote from Matthew Pottinger; he was sent by President Trump. About a week before the forum, it was announced that Trump was upgrading US involvement; and the National Security Council East

Asia head was sent. He said, "You can really see that there is a

shared interest in expanding infrastructure connectivity through

high quality investment financing. That's why American companies

should really be involved in a lot of the projects that we're hearing about."

President Putin talked about how it's creating a new type of world order. He said, "We have exhausted many former models and

indicators of economic development. Poverty, the lack of financial security, and the massive gap in the level of development between countries and regions; these all fuel international terrorism, extremism, and illegal migration. We will not be able to tackle these challenges unless we overcome this stagnation in global development. None of the old approaches to conflict resolution should be used to solve modern

problems. We need fresh and stereotype-free ideas.

"By proposing China's One Belt, One Road Initiative, President Xi Jinping has demonstrated an example of a creative approach towards fostering integration in energy, infrastructure,

transport, industry, and humanitarian collaboration. We would welcome the involvement of our European colleagues in this partnership." Putin was the guest of honor at the event.

President Xi Jinping himself said, "We should build the Belt and Road into a road of prosperity. Development holds the master

key to solving all problems. In pursuing the Belt and Road

Initiative, we should focus on the fundamental issue of development; release the growth potential of various countries, and achieve economic integration and interconnected development, and deliver benefits to all."

Viktor Orban, the prime minister of Hungary, said that "the trend of the Belt and Road Initiative, this trend is the exact opposite of what we're used to, and what we have been taught about the workings of the global economy." More on that in a moment. President Erdogan of Turkey said, "This initiative, particularly against rising terrorism in the world, will be an initiative that will almost eradicate terrorism. I believe this

cooperation, which will benefit everyone, will succeed as a model. We, as Turkey, are ready to give all kinds of support for it."

Jean-Pierre Raffarin, sent by new French President Macron, said "The Belt and Road Initiative proposed by President Xi shows

that he attaches great importance to cooperation between Europe

and Asia. It will inject vitality into global development, and

shows his global vision." Prime Minister of Greece, Alexis Tsipras: "What is particularly positive for us is that the goals

of the Belt and Road Initiative are compatible with our own regional economic goals. And our dynamic, comprehensive, strategic partnership with China sets a solid basis for working

in this direction. Greece, after many years of severe crises, is

returning to a growth path which opens up remarkable opportunities for investment and trade."

And last, the Economics Minister of Slovakia, Peter Ziga,

said, "It's an historic opportunity. View it as the project of the century. Everything indicates that the Chinese side and other important states such as Russia, have a strong interest in launching a New Silk Road. Even though the details still haven't been released, it's seems that the question actually is only whether the project will take place with us, or without us." And that's exactly right. As President Putin and Prime Minister Orban had said, there is a New Paradigm that is taking place in the world right now. The past decades' attempts to try to control terrorism or extremism without having a real development model simply will not be effective; they cannot be effective. I'd like to ask Kesha to address what Mr. LaRouche views as one of the most important aspects of US cooperation, in terms of what the US has to offer the world in a World Land-Bridge-type perspective. Kesha, what do you see as the opportunities that the US has to provide leadership on this front? What do we have to offer?

KESHA ROGERS: Well, Jason, Mr. and Mrs. LaRouche stressed both that the next phase of cooperation has to be around the offer of the United States to cooperate on the space program. We have to go beyond what most people have looked at as come to the space program, even going back to President John F Kennedy, as something of a competitive avenue. But that this is to unite in harmony, mankind; to bring cultures together in a vision for, as

Mrs. LaRouche said, what is the natural mission of mankind for the next 10, 100, 1000 years. As she stressed in her remarks at the recent event, where do we want humanity as a whole to be in 100 or even 1000 years? As she posed in her speech, is it not the natural destiny of mankind as the only creative species known in this universe so far, that he will build villages on the Moon, develop a deeper understanding of trillions of dollars [inaud; 11:46] universe, solve the problems of – until now – incurable disease, or solve the problem of energy and raw material security through the development of thermonuclear fusion power. She goes on to say that by focussing on the common aims of humanity, we will be able to overcome geopolitics and establish a higher level of reason for the benefit of all mankind.

As Mrs. LaRouche made clear, and Mr. LaRouche, from their decades-long work as we know, that Mr. and Mrs. LaRouche have dedicated decades of their lives to the formation of what has been brought about with what we're seeing of the Belt and Road Silk Road initiative; what they have called the Eurasian Land-Bridge. But we're not just talking about development and cooperation among nations in infrastructure development here on Earth with these bridges and dams and roads, but as has been reported coming out of the Belt and Road summit, this was actually developed in the science magazine, China is also looking at win-win cooperation in what is called space development or science infrastructure or a science Belt and Road. You see already out of this conference, there were over 370+ agreements which took place; but on science and technology, President Xi

Jinping of China said "Innovation is an important force of powering development." With that, they developed – to kind of highlight a few things here – a science and technology action plan, calling for 25,000 foreign-born scientists, engineers, and managers over the next five years. They want to give 10,000 scholarships to students from developing countries to study in China. You have a set-up of about 50 joint laboratories that's being discussed; 40+ countries to cooperate in space-based Earth observation; observatories which would be used to identify and manage natural resources and to respond to natural disasters. So, when people think about cooperation in space, before we even talk about going to another planetary body, going to the Moon, we can actually start to set up new technologies of the shared interests for the development of mankind on this planet. But that takes us into the next phase of mankind's commitment; as Mrs. LaRouche said, "Our destiny has to be building villages on the Moon." This is something that's not new to Lyndon and Helga LaRouche. Mr. LaRouche developed the concept really as finally to restore and revive that which was destroyed by the British Empire and those who thought to take out President John F Kennedy. Mr. LaRouche came in and restored that vision of President Kennedy in the 1980s with the Woman on Mars mission. But let me just say, the concept here is vision; vision for the future. What the United States has to restore itself to, is a commitment to vision in space exploration as we had under President John F Kennedy, and cooperation. A lot of people don't know and I hear all the time that the purpose of going to the

Moon, the purpose of President John F Kennedy's famous speech to a joint session of Congress May 25, 1961, saying we're going to send a man to the Moon and return him safely to Earth before the end of the decade; people see that as merely competition. What a lot of people don't know and don't recognize is that after Kennedy made that very clear vision directed the nation toward a national mission, it was two years later in September of 1963, only two months before he was assassinated, that President John F Kennedy offered cooperation for a joint mission with the Soviet Union, at a time when tensions had started to fade out, that there was a move toward mutual cooperation and development. Those people in the United States who say that the United States can't work with Russia, or that Russia is the enemy, these are the same people who were denying the vision of President John F Kennedy; who didn't want the cooperation that he had set forth. We could have had a joint mission on the Moon with the Soviet Union at the time that would have completely changed the concept and the scope of the relationship with the United States and Russia. Also today, it's the same thing, because when we talk about missions for developing the Solar System, developing the Moon as the first step for developing the fusion technology and energy for getting to Mars and developing colonies on Mars, as Mr. LaRouche lays out in his "Woman on Mars" speech, which he made over 30 years ago, that we would get there in 39 years and

have this woman speaking back to us on this great accomplishment for the project and benefit of all mankind. That's what we have to restore right now, and that is the next phase and mission of cooperation as was clearly laid out by Mr. and Mrs. LaRouche, and also is already being taken up by nations that have developed and have joined the Belt and Road Initiative. The question at hand is the creative development of mankind and the best conception to do that is through cooperation in space, cooperation in creating new sciences, new technologies. We very much understand how to do that, and we can move forward with that initiative.

ROSS: Right; and I think in terms of way that this is really being moved on right now, you brought this up in science and in projects that clearly demonstrate common aims and have a universal character in that way. I'd just like to bring up one of the developments that came out of this forum on the strategic or the geopolitical front; which was the cooperation that was announced by President Duterte from the Philippines. President Duterte has been under attack for a variety of reasons. People say he's too tough on the drug dealers in the Philippines, etc. What he announced, in collaboration with Vietnam and China,

was

that they would work out a way to collaboratively use the resources of the South China Sea; essentially eliminating that as

a geopolitical factor, if the parties involved can agree to common development. This is very much like the d'Áotente and the

agreement reached between Japan and Russia, which have not fully

in a formal way worked out the ownership of some of the contested

islands – the Kurile Islands – between Russia and Japan; but agreed as two countries working together, to exploit the

resources together in a common way. So that the hang-ups that allowed conflict to fester are being overcome by looking at ways

of working together in a collaborative way.

While all of this is happening – and this is something that the US most certainly ought to join, because we have a tremendous

need for infrastructure here; we're in desperate need of an economic recovery. President Trump has called for the spending

of \$1 trillion on infrastructure; which is nowhere what's fully

required in the United States, although it's certainly moving in

the right direction. When you would think that patriotic Americans would all be saying, "Look at these opportunities around the world. An opportunity to overcome the Wall

Street-type of finance that's characterized our economy and move

towards real physical building of things and cooperating on projects that undoubtedly improve people's lives; like having high-speed rail, like creating jobs and business in this way."

Instead, there is a total tempest-in-a-teapot going on in the United States around President Trump and all things related to

Russia.

Diane, I was hoping that you could share with us your views on what this means about our ability to act politically in the United States as a nation in its own interests.

DIANE SARE: Sure. I think first of all, I'll share the views of

Lyndon LaRouche, who was briefed this morning on some comments from the British intelligence operative, Ambrose Evans-Pritchard,

who we remember from his efforts to get President Bill Clinton thrown out of office. He's basically saying that they're not going to be able to impeach President Trump; which is true. First of all, because Trump has not committed any impeachable offenses. He didn't say that, of course, but he said that with a

Republican Congress and so on. So, let's just harass him; let's

tie his hands, let's prevent him from doing anything that he wants to do. When Mr. LaRouche was presented with this, he said,

"It won't work. The transformation of the world is too large. It's bigger than the British Empire." If you think about the size of the investments that you showed on that chart, think about the size of China – 1.4 billion or so people. There are already 61 or more nations involved in the Belt and Road, who have experienced a massive increase in trade and prosperity as a

result of this collaboration. Even in the United States, while

the media is doing their very best job to prevent Americans from

getting the faintest whiff of the potential in the world, the {Wall Street Journal} two days ago was forced to admit that the

China Investment Corporation was planning to move their offices

from Toronto into Manhattan; and that they wished to change \$50 billion of their holdings in US Treasuries into investment of new infrastructure in the United States. I think you can ask yourself from the Chinese perspective, they're holding \$1.4 trillion of US Treasuries; if the United States is a collapsing giant with water crises, roads and bridges collapsing, heroin overdoses, that's not really a viable investment. If they're holding, or invested, as Mrs. LaRouche pointed out in her speech in Beijing, that President Trump is calling for a return to the American System which would create a pathway using Hamiltonian credit; he's referred to Henry Clay and others – Hamilton, we are referring to; this creates the means for China to actually make this kind of investment in the United States which transforms everything. I think you can ask anybody if they would prefer to be stuck in traffic for five hours, risking losing their entire car in a giant pothole, when they could be riding a train that goes 300mph and getting to their destination in 15 minutes, what they would prefer; I think the choice is obvious.

So, what has occurred is just a spectacular witch-hunt; President Trump is 100% correct when he refers to this as a witch-hunt. He has no intention of giving it up. I'd like to go right now to a video clip of him speaking to the commencement ceremony of the Coast Guard so that people have a sense of that.

And then I have a few more things to say about who is behind this attack and why.

TRUMP

: Now, I want to take this opportunity to give you some advice. Over the course of your life, you will find that things are not always fair. You will find that things happen to you that you do not deserve and that are not always warranted. But you have to put your head down and fight, fight, fight. Never, ever, ever give up. Things will work out just fine. Look at the way Iâve been treated lately â (laughter) â especially by the media. No politician in history â and I say this with great surety â has been treated worse or more unfairly. You canât let them get you down. You canât let the critics and the naysayers get in the way of your dreams. (Applause.) I guess thatâs why I â thank you. I guess thatâs why we won. Adversity makes you stronger. Donât give in. Donât back down. And never stop doing what you know is right. Nothing worth doing ever, ever, ever came easy. And the more righteous your fight, the more opposition that you will face.

SARE: So, as I think you can see, this is not a President who is going to turn tail or run, or cower. Happily, he's a New Yorker who enjoys fighting. I just want to remind people, because those of you who have been following LaRouche and been familiar with LaRouche, there was an earlier witch-hunt in this country, which was the witch-hunt against Lyndon LaRouche; with the result that shortly after he collaborated with President Reagan and the Strategic Defense Initiative came into being, at the time that the Berlin Wall – which Mr. LaRouche had

forecast

would come down – came down, LaRouche was being carted off to prison. This witch-hunt was orchestrated not only by the same apparatus, but in many cases, the exact same individuals that are targetting President Trump now.

One of the key players in the early, initial trial against Mr. LaRouche in Boston – which fell apart – was none other than

Robert Mueller. He did such a brilliant job of covering up the

evidence of the Saudi royal family role in 9/11, he's now been assigned to investigate President Trump's alleged ties to Russia,

etc. As was pointed out by Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) Bill Binney and Ray McGovern in an article that

appeared a couple of days ago in the {Baltimore Sun}, Comey absolutely was legitimately fired; it was the right thing for President Trump to do. Comey had refused to investigate the actual serious crime which was committed, which was the unmasking

of Michael Flynn; who had a telephone conversation with the Russian ambassador and, according to US law, the American end of

that conversation should never have been recorded. That was illegal. The fact that that not only was recorded, but then was

leaked to the press, is two crimes committed for which people could and should be prosecuted; and it would be relatively easy

to discover who did it. That actual crime was not investigated.

Instead, we are supposed to believe that somehow Russian hacking changed the vote of the American people; which no one has

yet explained even how that would work even if they could

prove

that the Russians hacked into the DNC computers – which they can't even prove. Especially since it's been revealed now that

you can change the IP address; you can make it look like Russians

hacked into a computer, when in fact the hacking was done right

from someplace in Iowa. So, this whole thing is completely a fraud; and Julian Assange has made the point that there was no hacking, as Binney and Ray McGovern said. Assange explicitly it

was a leak; McGovern and Binney also said that this absolutely could have been a leak.

There's another breaking story – which we have not confirmed independently – of interest, of Seth Rich, the 27-year

old DNC staffer who turned up dead. There's now some question as

to whether or not he was sending tens of thousands of emails to

Wikileaks. As I said, that has not been yet confirmed by other

sources, but it just underscores that there was no crime committed in terms of collusion between Trump and Russia. The Russians did not determine the outcome of this election. I think

every sane American knows this; and frankly, most of the Democratic Party knows this, they're just completely gutless in

the face of this McCarthy-ite kind of witch-hunt against the President, to tell the truth about what they know. Which is that

the Democratic Party abandoned its traditional base; the forgotten men and women who voted in large numbers for President

Trump. The people who have skills who are currently

unemployed;
who should be working for \$50, \$60, \$70 an hour producing things
for the nation and the world; who are now either working at McDonald's or Walmart or are unemployed. These are the people that Trump's campaign inspired to turn out in large numbers; that
was simply not being offered by the Democratic Party.
I will say that if you think about two times in history which Mr. LaRouche talks about frequently: one is 1945, where the
British – through certain military tactics or failures – delayed the end of World War II; they delayed the victory because
they were hoping that Franklin Roosevelt would be dead by the time the war ended. Because what FDR envisioned was a world without a colonial empire; where the British, the French, the Dutch, the Portuguese would give up their colonies, and nations
would have the right to develop. Very much like what President
Xi Jinping is talking about at this time. Mr. LaRouche was a veteran of World War II; he was in the Pacific theatre at that time – I believe in Burma – when Franklin Roosevelt died. He often describes his fellow troops coming to him and saying, "What
do you think is the meaning of this?" And he said, "A very great
man" – FDR – "has been replaced by a very little man." That is
Truman, who was a complete lackey of the British; who presided over the only use of nuclear bombs so far, which was done by the
United States on Hiroshima and Nagasaki. This was completely unnecessary, because Japan was already preparing to surrender. He also presided over the new Cold War; the division of the world

between these spheres of influence – geopolitics, which has so much colored the way people think about things.

So LaRouche determined that, in a sense, his life's work would be to bring into existence a higher ordering state of mankind; governments worthy of what it means to be truly human.

That has been his life's mission. And to that end, he collaborated with others to create the conditions for the Reagan

Presidency, where with the Strategic Defense Initiative and LaRouche's forecast that the Soviet Union was going to disintegrate economically, you had the collapse of the Berlin Wall. Now that was 28 years ago. That changed the world; and yet, you have people today – 28 years later – trying to act like Russia is our enemy. The British, who truly are the enemy

of the United States, are allies. This is completely backwards.

Happily, the British Empire is right now operating from the standpoint of complete strategic weakness. The trans-Atlantic financial system is totally bankrupt; they have shut down their

ability to produce. They have tried to squash and stifle every

scientist in the trans-Atlantic world with this Green agenda, this fear of global warming and climate change and all of this baloney; which happily hasn't worked. We still have a lot of creative people in the United States. I think Kesha knows many

of them in the space program in Texas. And what you have is that

China, with this Beijing conference, has consolidated a process

that has been underway and coming together for a very long time.

So, I would like to just urge everybody who is viewing this, to take advantage of the material on the website. I think

Jason

was involved in producing a short video and a petition basically saying let's suck it up and tell the Congress to suck it up and move on; that no one is interested in this witch-hunt against President Trump. What people {are} interested in, is organizing an economic recovery, and we are very much on the brink of success. So, I would urge everyone to not be demoralized or fearful. We have to take the same approach as Lyndon LaRouche, as President Trump has said now, to absolutely not give up; and insure the United States joins this potential which has been opened up.

ROSS: Absolutely! Part of the irony of this idea of a Russian takeover of United States policy, is that if Russia took over US policy, what are the policies that Russia is forcing through? Russia is not opposing Glass-Steagall. The reason we don't have Glass-Steagall right now is because of Wall Street and because of Presidents who capitulated to it; it's not because of Russia. Joining the Belt and Road Initiative would make the most possible sense for the United States right now. Offering what we have to offer to that; being part of an international development program of infrastructure, that's clearly in America's best interests. Would that be some sort of a Russian plot? The whole thing just doesn't make any sense. The idea that people are

debating this and arguing whether or not Trump said something inappropriate to Comey, while people are dying of opioids, while

communities are being devastated by unemployment and by a collapsing economy in many parts of the country. The idea of worrying about this stuff, or making it an issue, makes it very

clear that these “facts” aren’t driving an investigation. What it

is, is an attempt to prevent a shift in policy in the United States, and the fear that Trump would, indeed, play a role in making that happen, is what has these people completely unhinged

and making up all sorts of complete nonsense and conspiracy theorizing in order to throw him out.

I think if we look at what is being offered right now with the initiative from the Belt and Road Forum, and you contrast that with some empty platitudes about human rights and rights for

all coming from the West, you can’t protest unemployment; you have to create development. You need policies that are going to

make it happen; you need projects that are going to make it happen. You need a path towards a better future. For us, this

requires overthrowing a concept of economics that we have had for

decades now, and replacing it with LaRouche’s concept of wealth

– not as money, but as the creation of an increased power of the

human species around its surroundings.

So, let me just wrap up by quoting the end of Helga

Zepp-LaRouche’s presentation at the Belt and Road Forum. She

said: “When we organize our societies around scientific and

artistic discovery, we will perfect our knowledge on how we can

continuously advance the process of self-development of mankind;
intellectually, morally, and aesthetically. And we will find our
freedom in necessity – doing our duty with passion!”
As Diane had mentioned, we have a petition; I’ll put it up
on the screen here. The webpage that we’d like you to go to;
it’s lpac.co/rebuild. It is a petition; it begins with the
video
that Diane had referred to, and then a call on the Congress to
focus on making this country a better place, revitalizing our
manufacturing and infrastructure, exploring space, working on
science, and ending the concept of regime change warfare.
That’s
something that should be our policy. So, please go to
lpac.co/rebuild. Sign and circulate the petition. Our goal
is
to get 100,000 signatures on this to force a response from the
White House, among other effects. The primary effect, of
course,
being Congress to whom the petition is directed.
Go there; do that; and let’s get to work!

**Den Nye Silkevej spreder sig
globalt,
inklusive i USA – Hvilket er
grunden til,**

at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på *EIR's* Specialrapport fra 2014, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretøren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringsstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland

og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske over, at deres geopolitiske opsplittning af verden og deres evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA in i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Instituttet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommuniké blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver

sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.»

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke

alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***

**RADIO SCHILLER 15. maj, 2017:
Bælt & Vej Forum i Beijing:
Med deltagelse af bl.a. USA,
Danmark og
Schiller Instituttets
stifter, Helga Zepp-LaRouche**

Med formand Tom Gillesberg

**USA annoncerer delegation til
Verdenshistorisk topmøde i
Beijing.
LaRouche PAC Internationale
Webcast, 12. maj, 2017.
(dansk uddrag følger senere)**

Med lidt over 24 timer tilbage til åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing, har USA officielt annonceret, at en delegation vil deltage som repræsentant for USA og Trump-administrationen. Aftenens webcast fremlægger flere spændende og hurtige udviklinger, med vores verden, der er i færd med at blive transformeret af en vision om win-win-samarbejde og fred gennem udvikling, som de britiske imperialister så desperat

har forsøgt at køre af sporet, inklusive med et igangværende politisk kupforsøg imod Trump-administrationen.

Se afsnittet med kinesiske video med Xi Jinping, dansk udskrift, engelske undertekster, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19502>

Se uddrag af webcast i oversættelse, her:

USA annoncerer og begrundet delegation til Beijing Bælt & Vej Forum – Kina hilser USA's deltagelse velkommen

12. maj, 2017 – Kinas Udenrigsministerium erklærede i dag, at det hilser udnævnelsen af en delegation fra USA til Bælt & Vej Internationale Forum velkommen og kalder det »en indikation af USA's anerkendelse af Kinas Bælt & Vej-initiativ«.

Leder af den amerikanske delegation bliver Matthew Pottinger, der er det Nationale Sikkerhedsråds seniordirektør for Østasien; Pottinger er desuden udnævnt til særlig assistent til præsident Donald Trump »under sit besøg for at observere topmødet«.

Pottinger tjente under general Michael Flynn som marineofficer i Afghanistan, og han blev udnævnt til det Nationale Sikkerhedsråd af general Flynn. Han taler flydende mandarinkinesisk. Han var aktiv under organiseringen af Mar-a-Lago-topmødet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi.

Pressesekretær for Det Hvide Hus, Sean Spicer, responderede i dag til et spørgsmål om, hvorfor delegationen blev sendt af sted, mere detaljeret, end hans svar på så mange andre spørgsmål. »Det er et betydningsfuldt handelsinitiativ«, sagde Spicer. »De har mange havneprojekter og andre infrastrukturprojekter i kikkerten. Og gennem de diskussioner, som [handelsminister Wilbur] Ross og [finansminister Steven] Mnuchin, samt andre, havde i Mar-a-Lago – det er noget, de [Kina] har gjort. Vi vil fortsætte med at arbejde sammen med dem. Handel er selvsagt et betydningsfuldt spørgsmål for os. Og det, de planlægger at gøre, er meget vigtigt for vores økonomi og nationale sikkerhed, og de har indbudt os til at sende folk af sted. Og vi har også indbudt dem til ting, som vi gør. Og jeg tror, præsidenten har vist, at, mht. den relation, han har opbygget med præsident Xi og deres delegation, at disse relationer nu giver udbytte, både på den nationale sikkerhedsfront og på den økonomiske front.«

Foto: Matthew Pottinger under et Beijing-møde, han deltog i med udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned.

Trumps møde med Lavrov var 'meget, meget godt'

11. maj, 2017 – Både præsident Donald Trump og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov kommenterede, at de var meget

tilfredse med deres møde. Bagefter, rapporterer TASS, sagde Trump til journalister, »Vi havde et meget, meget godt møde. Vi vil stoppe drab og død. Jeg tror, vi kommer til at få et meget godt resultat mht. Syrien. Jeg mener, at ting finder sted – de er virkelig meget, meget positive«.

TASS rapporterede betydningsfulde kommentarer fra Lavrov.

»Jeg havde et bilateralt møde med Rex Tillerson; dernæst blev vi begge modtaget af præsident Trump«, sagde Lavrov. »Vi drøftede først og fremmest vort samarbejde på den internationale scene.

Vores dialog i øjeblikket er ikke så politiseret, som den plejede at være under Obamas præsidentskab. Trump-administrationen, inklusive præsidenten selv og udenrigsministeren, er handlingsmennesker, der er indstillet på at forhandle.«

Lavrov beskrev baggrunden for deres relationer: »Grunden til, at vore relationer forværredes til dette stade, er ingen hemmelighed. Den foregående administration gjorde desværre alt, den kunne, for at underminere grundlaget for vore relationer, så vi må nu begynde fra et meget lavt udgangspunkt. Præsident Trump har forklaret sin interesse i at opbygge gensidigt fordelagtige og praktiske relationer, såvel som også at løse spørgsmål. Dette er meget vigtigt.«

Om Syrien sagde Lavrov, at han mente, USA kunne bidrage til operationen med deeskaleringszonerne. »Vi er rede til dette samarbejde og har i dag drøftet i detaljer de skridt og mekanismer, som vi kan håndtere i fællesskab. Vi har bekræftet vores interesse i, at USA er særdeles aktiv i disse spørgsmål. Jeg vil tro, at amerikanere også er interesseret i dette.

Vi vil gå frem ud fra den kendsgerning, at de vil acceptere initiativet«, sagde han. »Vi har drøftet det syriske spørgsmål grundigt, især ideerne, der relaterer til at etablere deeskaleringszonerne. Vi er enige i forståelsen af, at dette

bør blive et fælles skridt, der tilsigter at afslutte volden i hele Syrien.

På det nuværende stadie er vi enige om konceptet, og endda praktiske skridt, mht. geografien for deeskaleringszonerne. Memorandaet, der blev underskrevet i Astana, skitserer yderligere skridt, der vil være med til, at de involverede parter kan komme overens om, hvem, der skal garantere for de sikkerhedsspørgsmål, der er omkring deeskaleringszonerne, og hvordan.

Præsident Trump har gentaget, at nedkæmpelse af terrorisme er USA's førsteprioritet mht. Syrien. Her ligger vi helt på linje.

Vi har aftalt at arbejde sammen i Astana-forhandlingsformatet, som USA deltager i som en observatør. Vi har rost USA's konstruktive bidrag under det seneste møde.

Vi vil samarbejde i Genève-formatet, som, iflg. (FN's særlige udsending til Syrien) Staffan de Mistura vil blive genoptaget allerede i næste uge«, sagde han.

Med hensyn til anti-russiske sanktioner, sagde han: »Vi diskuterede ikke sanktionerne. Dette er ikke vores problem; dette er ensidige handlinger, som man tog imod os.«

Lavrov sagde, at deres forhandlinger adresserede spørgsmålet om en palæstinensisk-israelsk afgørelse, situationen i Afghanistan og ligeledes opfyldelsen af Minsk-aftalerne for en politisk afgørelse i Østukraine. »Vi aftalte at fortsætte arbejdskontakterne om disse spørgsmål og søge måder, hvorpå alle de involverede parters holdninger kan bringes til at nærme sig hinanden.«

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred

og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den

14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRIKS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den Økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i

Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af

verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemamerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for

hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt

antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af, at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en

sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Lavrov og Tillerson skal mødes i Washington 10. maj

8. maj, 2017 – USA's og Ruslands udenrigsministre, hhv. Rex Tillerson og Sergei Lavrov, vil afholde et møde i Washington, onsdag, den 10. maj kl. 10, hvor Ukraine, Syrien og de amerikansk-russiske relationer vil stå øverst på dagsordenen, lyder det i en pressemeddelelse fra USA's Udenrigsministerium i dag.

»De to sider vil, mht. Ukraine, drøfte behovet for at stoppe volden i det østlige Ukraine og løse konflikten gennem den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, lyder erklæringen. »Mht. Syrien vil ministeren drøfte indsatser for at nedtrappe volden, yde humanitærhjælp til det syriske folk og sætte scenen for en politisk afgørelse af konflikten.«

Erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lyder, »Under forhandlingerne vil [topdiplomaterne] udveksle synspunkter om aktuelle, globale spørgsmål og presserende spørgsmål om

bilaterale relationer ... Bagefter vil Sergei Lavrov deltage i det Arktiske Råds Ministermøde i Fairbanks, Alaska.«

I april måned nåede de amerikansk-russiske relationer et lavpunkt, efter at de britisk styrede Hvide Hjelme og OPCW havde afgjort, at saringas blev udløst ved Khan Sheikoun i Syrien den 4. april. Eksperter, såsom MIT's professor Ted Postol, har offentliggjort undersøgelser, der viser, at OPCW's version af angrebet ikke kunne være sand. Andre, såsom våbeninspektør for Irak, Scott Ritter, sagde, at OPCW's afgørelse om »Masseødelæggelsesvåben« ikke var pålidelige i Khan Sheikoun – ligesom man ikke burde have støttet på USA's [tidl.] udenrigsminister Colin Powell, Storbritanniens premierminister Tony Blair og andre, mht. sådanne våben i Irak.

Udenrigsminister Lavrov satte spørgsmålstegn ved det FN-udsendte OPCW's afgørelse om, at der blev brugt saringas i Khan Sheikoun, da den blev udgivet, fordi FN-inspektører var britiske, og FN-aktioner skal være multilaterale.

Da Tillerson og Lavrov mødtes i Moskva den 11. april, meddeltes det, at udenrigsminister Tillerson mødtes med præsident Putin i to timer. Under en fælles pressekonference dengang sagde hr. Lavrov, at Rusland ikke var overbevist om, at hr. Assads regering havde udført et kemisk angreb i Idlib den 4. april, som dræbte mindst 85 mennesker, og som fik præsident Trump til at angribe en syrisk flyvebase. Syrien nægtede at have brugt kemiske våben.

Under en pressekonference med Lavrov den 12. april sagde Tillerson, »Vi har ingen sikre informationer, der indikerer, at Rusland eller russiske styrker skulle være involveret i dette angreb.«

Under sit besøg i Moskva havde Tillerson også forhandlinger om Nordkoreas atomprogram, situationen i Ukraine og beskyldningen om, at Rusland skulle have blandet sig i de amerikanske valg i

2016. Pressen rapporterede, at Tillerson mødtes med den russiske præsident Putin i to timer.

Under Tillersons besøg i Moskva kritiserede den russiske udenrigsminister Lavrov det, han beskrev som »en vestlig fiksering på at fjerne diktatorer og autoritære ledere«. Det er interessant, at udenrigsminister Tillerson talte for Udenrigsministeriets stab den 3. maj og her forklarede, at Amerikas værdier bør forblive vore værdier og danne grundlaget for vores politik; men vi bør ikke forsøge at påtvinge andre nationer dem, men i stedet søge acceptable aftaler om politiske spørgsmål, i overensstemmelse med vore værdier.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af

den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med

Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

**Paul Craig Roberts fordømmer
deployering af THAAD i
Sydkorea
som værende forberedelse til**

førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive

totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?»

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global

infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går

faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske

Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.